

Besluit provinciaal wegennet vervoer gevaarlijke stoffen Zuid-Holland – 30 juni 1999

Provinciaal blad nr. 66

FASTSTELLING PROVINCIAAL WEGENNET VERVOER GEVAARLIJKE STOFFEN ZUID-HOLLAND

BESLUIT

Provinciale Staten van Zuid-Holland,
gelezen de voordracht van Gedeputeerde Staten van 15 juni 1999, nummer 4816;
gezien de schriftelijke zienswijzen van belanghebbenden. waaronder de besturen van de betrokken openbare lichamen;
gelet op het landelijk wegennet en de wegennetten van de aangrenzende provincies;
gelet op artikel 16 van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen (WVGS);

BESLUITEN:

alle wegen in beheer bij de provincie, en waterschappen en hoogheemraadschappen voorzover deze liggen op Zuid-Hollands grondgebied vast te stellen als provinciaal net van wegen waarover het vervoer van krachtens artikel 12 van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen aangewezen gevaarlijke stoffen kan plaatsvinden;
in te stemmen met bijgaande toelichting ten behoeve van publicatie in de Staatscourant en Provinciaal Blad,
in te stemmen met de volgende citeertitel voor het onder l.genoemde besluit:
Besluit vaststelling provinciaal wegennet vervoer gevaarlijke stoffen Zuid-Holland;

het onder i. genoemde besluit treedt in werking de dag na publicatie in de Staatscourant en het Provinciaal Blad.

Den Haag, 30 juni 1999

Provinciale Staten van Zuid-Holland,

J.M. LEEMHUIS-STOUT, voorzitter.

A.J. KORFF, griffier.

TOELICHTING TEN BEHOEVE VAN PUBLICATIE IN DE STAATSCOURANT en PROVINCIAAL BLAD

Inleiding

Op 1 augustus 1996 is de Wet vervoer gevaarlijke stoffen (verder WVGs) in werking getreden. Met de WVGs is het mogelijk om de doelstellingen van het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer op het gebied van externe veiligheid te realiseren. In essentie regelt de WVGs, dat vervoer van bepaalde gevaarlijke stoffen niet is toegestaan of alleen als aan bepaalde voorwaarden is voldaan.

Routing

In de WVGs is een regeling voor routing opgenomen. Primair is de regel om de bebouwde kom zoveel mogelijk te mijden. Daarnaast mogen routeplichtige gevaarlijke stoffen, die zijn aangewezen in een AMvB op grond van art. 12 lid i van de WVGs, alleen langs bepaalde routes worden vervoerd, tenzij Burgemeester en Wethouders van de betreffende gemeente over wiens grondgebied het vervoer gaat ontheffing hebben verleend.

De gemeenten hebben op grond van art. 18 WVGs de bevoegdheid (i.e. niet de plicht) om tot het aanwijzen van wegen voor het vervoer van de bepaalde gevaarlijke stoffen over te gaan, oftewel: te routeren. Dergelijke routing moeten aansluiten op het door Rijk en Provincies vastgestelde wegennet voor vervoer van gevaarlijke stoffen.

Door te routeren kunnen gemeenten risicovol vervoer gescheiden houden van Kwetsbare bestemmingen, zoals woonwijken, scholen, ziekenhuizen, milieubeschermingsgebieden e.d.

Op welke wegen routeren

De minister van Verkeer en Waterstaat heeft bij besluit van 23 juli 1997, Staatscourant 1997, nr. 525 alle rijkswegen aangewezen voor het vervoer van de gevaarlijke stoffen uit de bovengenoemde AMvB.

Op grond van art. 16 WVGs dienen provincies eveneens een net van wegen vast te stellen, binnen een jaar na het Rijksbesluit. Voor dit provinciale net van wegen komen alle bij de provincie en waterschappen in beheer zijnde wegen in aanmerking. Gemeenten moeten, zoals gezegd, bij hun routing aansluiten op dit vastgestelde Rijks- en provinciale wegennet.

Om geen beperkingen te stellen aan de routeringsmogelijkheden voor gemeenten, en omdat de kwaliteit en externe veiligheidsaspecten van het totale provinciale wegennet en de inspraakreacties geen aanleiding zijn om wegen uit te zonderen, heeft Provincie Zuid-Holland alle bij haar en de inliggende waterschappen in beheer zijnde wegen vastgesteld.

Resultaten

Tegelijkertijd is eerder door Gedeputeerde Staten besloten om gemeenten een handreiking te bieden bij het tot stand brengen van de routing: via de WGR-regio's zullen afstemmingsoverleggen georganiseerd worden, onder voorzitterschap van de provincie, waardoor tot daadwerkelijke routing gekomen kan worden. Via een extern advies bureau kan de provincie een model voor de aanpak van routing ter beschikking stellen van gemeenten die feitelijk willen overgaan tot routeren.

Tevens staat er kaartmateriaal ter beschikking, waarop aandachtspunten voor routing zijn weergegeven, en dat een rol kan spelen in de gemeentelijke besluitvorming rond routing.

De resultaten van de voorgestelde betrokkenheid van de provincie bij de gemeentelijke routeringsactiviteiten zullen zijn:

- een lijst van gemeenten waarin routing noodzakelijk is,
- een overzicht van wegdelen op grond waarvan vanuit rampenbestrijding nader aandacht nodig is;
- een overzicht van gevoelige bestemming per gemeente;
- een provinciedekkend net van wegen dat is opgenomen in de gemeentelijke routing, en waarbij de diverse gemeentelijke routing op elkaar aansluiten;
- nieuwe inzichten en samenwerkingsverbanden, integratie van beleidsterreinen (ruimtelijke ordening, verkeer en vervoer, rampenbestrijding, milieu, veiligheid) die ieder vanuit hun eigen optiek met risico's te maken hebben.

Toelichting april 2025 naar aanleiding van commissievergadering Bereikbaarheid en Wonen 9 april 2025

Ten tijde van de besluitvorming in 1999 betrof het wegenbestand

N206 – van Zoetermeer naar Aerdenhout bij Haarlem
N208 – ook bekend als de Heereweg en de Westelijke Randweg, loopt van Sassenheim naar Hillegom
N209 – van Hazerswoude-Rijndijk naar de aansluiting op de A13 (afslag 11 Berkel en Rodenrijs/Rotterdam Airport)
N210 – van Capelle aan den IJssel naar Schoonhoven
N211 – van Hoek van Holland naar de aansluiting op de A4 (afslag Den Haag zuid)
N213 – verlengde van de A20 en verbinding tussen de N223 nabij Westerlee en de N211 ter hoogte van Poeldijk
N214 – van Papendrecht tot de A27 ten oosten van Noordeloos
N216 – tussen de A15 bij Gorinchem en de aansluiting met de N210 in Schoonhoven
N218 – van de A15 (Hartelcorridor) naar de aansluiting op de N15 (Brielse Meer) ten zuiden van het Hartelkanaal
N220 – verbinding tussen de N211 ten zuidwesten van 's-Gravenzande via Maasdijk naar de A20
N222 – van de N213 ten oosten van Naaldwijk naar de N211 bij Wateringen (tot de kruising N213)
N223 – van Hoek van Holland naar de A4 bij Den Hoorn (tot Maasdijk / N220)
N228 – van de N207 bij Gouda en sluit aan op de A12 bij De Meern (provincie Utrecht)
N231 – van de N207 bij Alphen aan de Rijn tot de N232 bij Schiphol Oost (provincie Noord-Holland)
N440 – van vlakbij de Hubertustunnel Den Haag en sluit aan op de N14 richting Leidschendam-Voorburg
N441 – van Wassenaar naar N206, ter hoogte van Katwijk aan den Rijn
N442 – van de N208 in het centrum van Hillegom naar De Zilk en sluit daar aan op de N206
N443 – van Noordwijkerhout naar Sassenheim
N444 – van Warmond/Oegstgeest naar Noordwijk
N445 – van Leiderdorp naar Roelofarendsveen
N445a – van Leiden naar Roelofarendsveen
N446 – van Leiderdorp naar Ter Aar
N447 – vanuit Leidschendam van gemeentegrens van Voorschoten tot aan de bebouwde kom. Daarna begint de weg opnieuw bij het einde van de bebouwde kom van voorschoten en loopt door tot de aansluiting op de N206 bij Leiden.
N448 – van de N44 nabij Wassenaar naar de N447 ter hoogte van Voorschoten
N449 – ook bekend als de Herenweg en de Noordwijker- en Rijnsburgerweg, loopt van het centrum van Rijnsburg naar de N206 ten oosten van Katwijk aan den Rijn
N450 – ook bekend als de Jacoba van Beierenweg, loopt tussen Voorhout en de N443 bij Teylingen
N452 – verbindingsweg tussen de N451 en N207 ten noordwesten van Gouda.
N453 – van Waddinxveen naar de N219 bij de aansluiting met de A12
N454 – van Waddinxveen naar de N207 ten noordwesten van Gouda
N455 – van de N209 nabij Hogeveen naar Waddinxveen
N456 – van de A20 en de N457 ten noorden van Moordrecht naar de A12 en de N453 ten zuidwesten van Waddinxveen.
N459 – verbindingsweg tussen de N11 ten zuiden van Bodegraven en de A12 ten noorden van Reeuwijk
N460 – van de N207 ten noordoosten van Alphen aan den Rijn naar de N461 in Ter Aar
N461 – van Ter Aar naar Papenveer. De weg ligt in het verlengde van de N46
N462 – van de N61 bij Papenveer naar de N231 bij Nieuwveen
N463 – van Noorden naar de aansluiting op de N212. De weg ligt in de provincies Zuid-Holland en Utrecht
N464 – van Poeldijk naar de N211 in Den Haag nabij Wateringen
N465 – van de N213 tot aan het nieuwe kruispunt met de N222
N466 – ook wel de Middelbroekweg, loopt van de N465 in Honselersdijk naar Kwintsheul
N467 – van de N220 ten zuiden van 's-Gravenzande naar de N466 ter hoogte van Naaldwijk
N468 – verbindingsweg ten noorden van Maassluis en de N233 en de A4 nabij Den Hoorn
N470 – van de A4 Delft-Zuid tot de A13
N474 – ook wel de Krimpenerbosweg, loopt van de aansluiting op de N210 tot Krimpen aan den IJssel
N475 – van Ouderkerk aan den IJssel naar de N210
N476 – van Lekkerkerk naar de N210 nabij Oudeland

N477 – van Krimpen aan den IJssel naar de N210 ten noorden van Krimpen aan de Lek
 N478 – van de N210 en N207 nabij Bergambacht naar de veerstoep in Bergstoep waar de veerpont over de Lek richting Groot-Ammers vertrekt
 N479 – van de N480 ten oosten van Streefkerk naar de veerstoep ter hoogte van de Lek, waar de veerpont richting Bergstoep vertrekt
 N480 – van Nieuw-Lekkerland naar de N479 en de Middenpolderweg ten oosten van Streefkerk
 N481 – van de N214 door de Alblasserwaard naar de N480 bij Streefkerk
 N482 – van de N214 ten zuiden van Bleskensgraaf naar Sliedrecht
 N487 – van de kruising N488/Rijksstraatweg (Middelsluis) tot de N29
 N488 – van de N487 (Energieweg) bij Numansdorp naar de bebouwde kom van Klaaswaal. Daarna begint de weg opnieuw bij het eind van de bebouwde kom van Klaaswaal en loopt deze door naar de Smidsweg (N489) ter hoogte van Greup, in de gemeente Hoeksche Waard.
 N489 – van de N488 bij Klaaswaal naar de N217 ter hoogte van Blaaksedijk. De weg gaat langs Westmaas en Mijnsheerenland
 N491 – van de Hoeksche Waard tussen Maasdam naar Strijen
 N492 – van Rotterdam naar Spijkenisse en vormt een gedeelte van de Groene Kruisweg.
 N493 – in Spijkenisse tussen de provinciale wegen N218 en N492
 N494 – van Zwartewaal naar Hellevoetsluis en ligt ten westen van het Kanaal door Voorne
 N496 – verbindt de rijksweg 57 via Rockanje en Oostvoorne met de N218
 N497 – vanaf de rijksweg N57 (Dammenweg) naar de grens met de bebouwde kom van Hellevoetsluis
 N498 – van de N59 via Oude-Tonge naar de N215 en N59

Toegevoegde provinciale wegen/grote uitbreidingen provinciale wegen (1999- 2025)

N207 Zuidwestelijke Randweg Gouda
 N215 Omleiding Melissant
 N217 Omleidingsweg Stougjesdijk
 N219 omleiding Zevenhuizen
 N222 (Westlandroute) tussen de N213 en de N465 (Veilingroute)
 N223 (Hoeksche Baan) tussen de Haakweg en de N220 (Maasdijk)
 N434 Corbulotunnel
 N451 Parallelstructuur A12
 N457 Moordrechtboog / Vredenburglaan
 N458 tussen de N11 en de Burg. Crolesbrug
 N470 tussen de A13 en A12
 N471 tussen Pijnacker en de N209 (Doenkade)

De N222, N223 en de N470 zijn grootschalige uitbreidingen geweest. De overige wegverbredingen en uitbreidingen zijn van minder grote omvang geweest.

Concluderend houdt dit in dat in 1999 er 61 provinciale wegen waren, in een periode van 25 jaar 9 nieuwe wegen zijn aangelegd en 3 grootschalige uitbreidingen.

Toelichting:

In 1999 is er geen lijst met provinciale wegen toegevoegd aan bovenstaand besluit. Dit betekent echter niet er geen lijst of overzicht met aanwezige wegen was. Bij het besluit van 1999 heeft de provincie besloten alle op dat moment aanwezige provinciale wegen op te nemen in het provinciale wegennet voor vervoer gevaarlijke stoffen. Voor het besluit van 2025 is er gekozen wél een lijst met provinciale wegen op te nemen. Reden hiervoor is de eerder genoemde mogelijkheid tot op twee manieren uitleggen van het besluit. Dit is niet wenselijk, maar bleek wel het geval te zijn. Juist door die dubbele uitleg, en hoe hij gehanteerd is door de provincie (de nieuwe wegen na 1999 zijn ook opgenomen in het provinciale wegennet en er wordt bij ontwikkelingen getoetst of er knelpunten zijn op externe veiligheid) is een verduidelijking voor nu en in de toekomst wel nodig. Bij het huidige besluit is een lijst met provinciale wegen opgenomen. Dit schept duidelijkheid over de wegen die bij vaststelling van het besluit behoren tot het provinciale wegennet voor vervoer gevaarlijke stoffen. In deze lijst zijn niet alleen de huidige wegen opgenomen, maar ook de al voorziene wegen voor de aankomende periode, de vijfjaarlijkse evaluatieperiode. Nieuwe provinciale wegen waar vervoer van gevaarlijke stoffen over mogelijk is, moeten na deze periode worden toegevoegd aan het besluit. Dit zorgt ervoor dat op ieder moment dat het besluit wordt geraadpleegd, duidelijk is welke wegen onder het besluit vallen.

Het is altijd mogelijk dat een regel of regelgeving bij toepassing in de praktijk toch voor meerder uitleg vatbaar blijkt te zijn. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als er sprake is van grote maatschappelijke of technologische veranderingen, waarvan bij het vaststellen van het besluit of de regelgeving nog geen sprake was.

Deze bepaling in het besluit van 1999 kan letterlijk worden opgevat, wat betekent dat het gaat om de wegen die destijds bestonden. De andere uitleg – dat het besluit ook van toepassing is van nieuwe wegen sinds 1999 – sluit meer aan bij de achterliggende doelstelling van artikel 23 Wet vervoer gevaarlijke stoffen (Wvsg). Het artikel verplicht provincies om een wegennetwerk voor gevaarlijke stoffen te ontsluiten, door wegen aan te wijzen die aansluiting hebben op het landelijk Basisnet (en de aangewezen wegen van de aangrenzende provincies).

De aanwijzing van het provinciale wegennet heeft een coördinerende functie. De aanwijzing van wegen is gericht aan gemeenten. De gemeenten hebben de bevoegdheid om wegen aan te wijzen waar gevaarlijke stoffen uitsluitend mogen worden vervoerd (en de rest van de wegen over het gemeentelijk grondgebied uitsluiten van vervoer van gevaarlijke stoffen). Het besluit is daarom ook niet van toepassing op de transporteurs/ vervoerders. Deze hebben de verplichting om gebruik te maken van de wegen/ routes die door een gemeente zijn aangewezen.

Het voorliggende besluit betreft echter niet alleen een wijziging in stijl. De Wet vervoer gevaarlijke stoffen, waaruit voorliggend besluit wordt aangestuurd, is in de afgelopen jaren ook gewijzigd. Op dit punt was het besluit van 1999 wél verouderd. Het besluit van 1999 is gebaseerd op artikel 16 van de Wvgs. Na wijziging van de Wvgs is de grondslag voor het aanwijzen van een provinciaal wegennet voor vervoer gevaarlijke stoffen opgenomen in artikel 23. Het artikel is inhoudelijk niet gewijzigd. Tevens, en dit is van mindere mate een directe oorzaak voor het actualiseren van het besluit, is op 1 januari 2024 de omgevingswet in werking getreden. De methode voor beoordelen van externe veiligheid vanuit de ruimtelijke ordening en vergunningverlening van bedrijven is gewijzigd. Met het geactualiseerde besluit is het ook voor de nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen duidelijk van welke situatie uitgegaan moet worden.

Waarom nieuwe besluiten aan Provinciale Staten voorleggen?

Bij het realiseren van een nieuwe provinciale weg is het thema externe veiligheid (waaronder vervoer gevaarlijke stoffen) één van de thema's waar op beoordeeld wordt, dan wel rekening mee gehouden wordt. De beoordeling wordt meegenomen in de provinciale projectbesluiten. In het Statenvoorstel wordt voorgesteld periodiek een evaluatie van het besluit aanwijzing provinciaal wegennet voor vervoer gevaarlijke stoffen uit te voeren. Dit kan ertoe leiden dat het besluit ongewijzigd blijft, maar het kan er ook toe leiden dat een nieuwe provinciale weg toegevoegd moet worden. Zolang het uitvoeringsbesluit niet gewijzigd wordt, hoeft deze niet ter besluitvorming voorgelegd te worden aan PS. In de commissievergadering van april 2025 is door de gedeputeerde toegezegd een afschrift van deze evaluatie aan Provinciale Staten (PS) toe te zenden. Deze evaluatie wordt opgenomen in de Lange Termijn Agenda en zal eens per vijf jaar worden uitgevoerd.

Ook de binnen deze evaluatieperiode voorziene wegen, kunnen dan al opgenomen worden in het overzicht van het provinciale wegennet. Dus als in 2030 het besluit wordt geëvalueerd, wordt al een doorkijk gemaakt naar of er tot 2035 nieuwe wegen worden aangelegd die geschikt zijn voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het realiseren van provinciale wegen kost ook tijd, waardoor verwacht wordt dat er binnen de vijfjaarlijkse evaluatieperiode niet 'ineens' nieuwe wegen worden toegevoegd waardoor er een tussentijds besluit voorgelegd dient te worden aan PS.

Deze werkwijze zorgt wat ons betreft voor een juiste verhouding tussen de ambtelijke en bestuurlijke tijdsbelasting. Slechts wanneer het overzicht van het provinciale wegennet wordt gewijzigd, wordt dit besluit voorgelegd aan PS. Gezien het aantal toegevoegde wegen sinds 1999 en de nu voorziene wegen is de verwachting dat dit niet regelmatig zal voorkomen. Een periodieke evaluatie blijft echter wel belangrijk vanwege de toets aan ontwikkelingen in de omgeving van de provinciale wegen.

Bij de commissievergadering van 9 april 2025 is vanuit een lid van de commissie voorgesteld duidelijkheid te verschaffen aan de transportsector door aan te sluiten bij de tot heden gehanteerde lijn om alle nieuwe provinciale wegen automatisch te beschouwen als opgenomen in het besluit, met die toevoeging dat de wegen geschikt zijn voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Dit zou betekenen dat dit ook altijd ruimtelijk en qua externe veiligheid passend is, wat niet het geval hoeft te zijn. Dat het aanleggen van nieuwe provinciale wegen tot op heden geen knelpunten voor de externe veiligheid heeft geleid, betekent niet dat dit in de toekomst automatisch ook het geval is. Door de huidige woningbouwopgave en beperkte ruimte in Zuid-Holland kunnen in de toekomst bebouwing en wegen dichter op elkaar komen te liggen. Bij zowel uitbreiding van de woningbouw als uitbreiding van provinciale wegen zal getoetst moeten worden of er maatregelen ter bescherming van de omgeving getroffen moeten worden. Bij deze toets wordt rekening gehouden met vervoersaantallen gevaarlijke stoffen, type gevaarlijke stoffen en daarbij behorende effecten (brand, explosie, toxische wolk), afstand tot bebouwing en getroffen bouwkundige of omgevingsmaatregelen die personen kunnen beschermen tegen de effecten van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Bij bouwkundige maatregelen kan gedacht worden aan brandwerende muren, een omgevingsmaatregel is bijvoorbeeld een aarden wal. Indien uit de beoordeling blijkt dat er knelpunten ontstaan op het gebied van externe veiligheid, zal overwogen worden extra maatregelen te treffen of de weg niet op te nemen in het provinciale wegennet voor vervoer gevaarlijke stoffen. Het heeft niet de voorkeur om in het besluit op te nemen dat alle nieuwe provinciale wegen automatisch worden opgenomen in het provinciale wegennet voor vervoer gevaarlijke stoffen, omdat er anders voorbij wordt gegaan aan deze toets en de eventuele uitkomsten daarvan.